

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBÅD

3die Serie. Nr. 26.

November 1926.

Regensianersamfundet.

Ordinær Generalforsamling

afholdes

Lørdag den 20. November 1926 Kl. 7 Aften.

paa Regensens Læsestue (med forventet Tilladelse af Stipendiebestyrelsen).

Dagsorden:

1. Bestyrelsen aflægger Beretning og fremlægger det reviderede Regnskab til Godkendelse.
2. Valg af Bestyrelse.
3. Valg af 2 Revisorer.
4. Eventuelt.

Efter Generalforsamlingen serveres kogt Torsk, Ost, Øl, Snaps og Kaffe i Admiral Gjeddes Gaard (à Kr. 5,00 pro persona).

Derefter Kl. 9^{1/2} Sold paa Regensens Læsestue (à Kr. 3,00 pro persona).

Anmeldelse om Deltagelse i Spisningen og Soldet sendes *senest den 16. November* til Boghandler Arnold Busck, Købmagergade 49.

Mærk:

Da Regensens Læsestue ikke er disponibel Lørdag Aften den 6. November, afholdes

ingen Spilleaften i November Maaned.

Bestyrelsen.

Julius Lassens Enke.

* 2. Dec. 1856, †. 19. Sept. 1926.

Det er slemt for et Menneske at komme af Embede. De gamle Regensianeres »Tante Therese«, Julius Lassens Hustru, oplevede det to Gange. Først da hendes Mand tog Afsked som Regensprovst, derpaa da han døde fra hende. Siden den Dag syntes hun vist ikke hun havde noget at gøre her paa Jorden. Da en svær Sygdom kom, haabede hun at faa Lov til at dø; at hendes stærke Konstitution saa længe holdt igen var hende ingen Glæde. —

Det er megen Kærlighed og Erindringen om megen Kærlighed, der blev lagt i Jorden med hende. Julius Lassen og hun var det ideale Regensprovstepar. Maaske laa det noget i, at de var barnløse. Derfor havde de saa megen Varme fri overfor de unge Mennesker paa den røde Gaard. Men Hemmelighedens dybeste Kilde var Julius Lassens troende og derfor skabende Sind. Vi saa Livet blive rent og ædelt ved at passere ham.

Fru Lassen var aldrig kønnere end naar hun talte om ham. Hun fortalte gerne smukke Historier om hans Barndom og Ungdom, og ogsaa om den senere Tid, da Børn hang ligsaa meget ved ham, som han ved dem, fordi han henrykkede de smaa ved sit Humør og smittede de større med sit Sinds Varme. — Om Forholdet til os behøvede hun ikke at fortælle, men hun gjorde det alligevel; for det var »Onkel Jus« først og sidst; han og hans havde været hendes Liv.

Denne Optagethed af Manden og denne Hengivelse i hans Virksomhed, gav Fru Lassens Kvindelighed sit Præg. — Hun var stolt af ham; det forøgede hendes naturlige Værdighed. Hun vidste, han trængte til hende; det forlenede hende med en moderlig Omhu. Hun fulgte ham; det mærkede Regensianerne, naar de var syge, og forresten ikke blot da. — Jeg husker, hvordan hun, da der under den store Regensombygning skulde holdes Fest, stiltfærdig som i alt, passede paa at Udgravningerne i Gaarden blev omhyggelig indgærdede. — Det kunde jo nemlig hænde, at en og anden glad Student i Nattens Løb blev lidt usikker paa Øjne og Ben, men det maatte ikke hænde at han derfor kom noget til. — Jeg husker ogsaa lyse varme Sommeraftener, naar Provsten og hun sad paa deres Trappesten. Vinduerne stod aabne; indenfor færdedes Pigerne, den gamle Karen, lige ud af H. C. Andersens Eventyr, og den krøllede Bertha. Udenfor spandt Katten. Under Linden hvilede Dagvagten Schrøder, denne pragtfulde, Gubbe fra en svunden Tid, med blomstrende Ansigt under snehvidt, kruset Haar. I Porten stod gamle Holm, Karlen med Studentehue og Skomagerforklæde, og som aldrig gik hjem. — Hvis da en af de ærværdige arvede Flugtstole sank sammen under en alt for hjertelig Latter, hvis en Slaabrok var gaaet midt over, eller en elsket fantastisk Hjemmefrakke havde mistet sine Knapper, kom Tante Therese, »uden Tyng«, som skrevet staar, med gode Raad og Naal og Traad.

De havde, de to Folk, som nu er borte, saa stærke, klare Øjne. De spejlede rene Sjæle. At Julius Lassens var den største og rigeste vilde hans Hustru sikkert

først af alle hævde. Men der var over hende en vis særlig Holdning af behersket gammelt Patricierblod, hvortil hendes sagte stille Stemme passede saa godt. Hun havde en blød, men fast Haand; man kunde vel ikke kalde hende stræng, hun ejede blot Træk af forsigtig Borgerlighed, som vistnok har været hendes Mand en Støtte, netop fordi hans Hjærte til det sidste slog med umiddelbar Ungdomsfriskhed. —

I min Tid gik der det Ord paa Gaarden, at naar juridiske Professorer blev tilkaldt til indbringende Sinecureposter, hørte man aldrig noget om Jul. Lassen; drejede det sig derimod om besværlige Ting, der ikke gav andet end Arbejde, var han en sikker Mand. — Det er derfor smukt som et Eventyr, at da han, som ikke havde samlet Gods og Guld, var død, bar den Skat af Godhed og Uselvskhed, han havde sat ind i Verden, uventet Renter. En fjærtboende Ven fra Barndommen forhørte sig om hans Hustrus Kaar og udbad sig Tilladelse til at forbedre dem, saaledes som det vilde være passende for — jeg bruger Professorindens Ord — »Julius Lassens Enke«.

Det var Synd af Skæbnen, at den ikke lod dette Ægtepar gaa bort sammen som de havde levet sammen i Harmoni. Det var en naadig Død, der endelig bragte »Tante Therese« tilbage til »Onkel Jus«.

Carl Roos.

Knud Fabricius: Regensen gennem hundrede Aar.

I Tilknytning til og vel foranlediget ved Regensens 300 Aars Fest 1923 saa to store Værker Lyset, nemlig Bogen om »Regensianerne fra 1895 til 1919« og Professor Knud Fabricius' Bog »Regensen gennem 100 Aar«. Det varede længe, inden denne sidste kom til at foreligge komplet; men nu da den foreligger, forstaar man egentlig, hvorfor den maatte kræve længere Tid at udarbejde, end det til at begynde med havde været muligt at overse.

Bogen er bygget op paa Grundlag af et meget betydeligt Samlerarbejde, hvortil Forfatteren har haft en aabenbart flittig og interesseret Bistand af tre gamle Regensalumner: Adjunkterne Poul Colding og Kn. Kretzschmer og stud. mag. P. P. M. Pedersen.

Fra de skiftende Provsters Dagbogsoptegnelser, fra Stipendiebestyrelsens og Fakulteternes Arkiver og fra forskellige litterære Kilder samt sidst men ikke mindst fra Kirkebøgerne og andre regensielle Protokoller er der samlet en Masse Enkeltheder sammen, der med stor Kyndighed, men ogsaa med skønsom Udvalgen er arbejdet sammen til en levende og fornøjelig Skildring af Regensen og dens Liv i Tiden fra 1818 til 1918, det Aar, da Professor Julius Lassen trak sig tilbage fra sin Stilling som Regensens Provst.

For Historikeren Fabricius har det været naturligt at skelne bestemt mellem den Tid og de Begivenheder, som kan bedømmes nogenlunde objektivt, og den Tid, »som endnu ikke er blevet til Historie«. Derfor gaar Forfatteren langt mere ind paa den første Tid end paa den sidste. De sidste 25 Aar af det behandlede Tidsrum fremtræder for os som et kortfattet Referat af, hvad der er foregaaet inden for de røde Mure; men der er dog nok til, at man ofte under Læsningen falder hen i glade Tanker ved Mindet om saa den Person og saa den Begivenhed, som optog Sindene stærkt dengang, og som atter dukker frem med det genoplevedes Styrke, naar blot et Navn nævnes.

Det, der giver Bogen varig Værdi ogsaa for Ikke-Regensianere, for dem, der idet hele nærer Interesse for vigtige Sider af dansk Studenterliv, specielt den danske Kollegiestudents Liv i det 19. Aarhundrede, er imidlertid Fremstillingen af Forholdene i de Tider af det svundne Sekulum, som ogsaa i andre Henseender betød saa overordentlig meget for vort Folk. Af stor Interesse er det at se, hvorledes Forfatteren stadig drager Paralleller mellem Livet inde i og uden for Gaarden, hvorledes Selvstyretanker vokser frem inden for en Institution, hvor ellers Alumnernes Afhængighed af deres Foresatte for en Nutids-regensianer maa forekomme rent ud forbløffende. Med særlig Styrke har Forfatteren kastet sig over denne Side af Udviklingen, og paa en yderst fornøjelig Maade har han fremdraget mangfoldige af de større eller mindre Sammenstød, som fandt Sted mellem Provsten (og Viceprovsten) paa den ene Side og Regensens Alumner paa den anden.

Det var navnlig under Professor F. C. Petersens »Regering« fra 1829 til 1859, at hele denne store Kamp for »Friheden« fandt Sted. Den faldt jo sammen med den stærke politiske og nationale (og skandinaviske) Bevægelse i 40erne, og det er rimeligt, at der let kunde ske Sammenstød mellem den Tids livlige og frihedsstræbende Regensalumner og den lidt forsigtige og pylrevorne Præpositus, som ikke gerne gav Slip paa nogen Del af sin Myndighed, hvad enten det nu gjaldt det vigtige Spørgsmaal om Portnøglen eller det lige saa vigtige, om Alumnerne maatte synge i Gaarden eller holde Kommers paa deres Værelser.

Andre Problemer, som vor Tids Regensianere næppe vil anerkende som saadanne, behandles meget indgaaende Bogen igennem. Det er saadanne Spørgsmaal som, om Regensen skal være for Regensianerne alene, eller om Dørene skal staa aabne ogsaa for Studenterne udefra, et Spørgsmaal, der dog allerede paa et tidligt Tidspunkt blev løst i naturlig Overensstemmelse med den berømte Monroe-Doktrin. Det er Spørgsmaalet om Damernes Adgang til Regensen, et Spørgsmaal som aabenbart har voldet meget Hovedbrud, og som det tog mange og bitre Kampe at løse paa en for Regensianerne (og Damerne) tilfredsstillende Maade. Ja, og der oprulles for os paa Bogens Sider Billeder af evindelige Kampe mellem Regensianerne og Portnerne, i Reglen vedrørende Prisen paa og Kvaliteten af Kaffen og andet, som de sidstnævnte maatte servere for Alumnerne. Og saa hele det Galleri af Personer, som passerer Revy for os. Det vilde være haabløst at forsøge

at nævne Navne paa blot en Brøkdel af disse. Det er en herlig Samling, ofte af Mænd, som er kommet til at spille en Rolle i det større Samfund uden for Gaardens Mure, og som har tjent deres Sporer i diplomatiske Forhandlinger med Provsterne eller i hede Debatter med Kammeraterne, mundtligt eller skriftligt i Bemærkningsprotokollerne.

Den Regens, som staar nu, er saa vidt forskellig fra den for et godt Aarhundrede siden. Ved ihærdigt og interesseret Arbejde, mest fra Provsternes Side er den blevet til det, den er nu. Nu som før er den et vidunderligt Hjem for de unge Studenter, smukkere og bedre indrettet end 1820ernes og 1830ernes Regens, men stadig den samme Flidens og Arbejdets Bolig og stadig den samme Tumbleplads for unge Ærgerrigheder og Groplads for mange af dem, der ogsaa under de ændrede Samfundsforhold vil blive aandelige Førere i vort Land.

For en gammel Regensianer vil det altid have Interesse at læse om den gamle Gaard, der »gav os Ly i Ungdomstiden«, og denne Bog giver os netop paa mange Punkter det, som vi muligvis har manglet for helt at kunne forstaa det Liv, som vi selv levede derinde.

Derfor en Tak til Forfatteren, som skønt ikke selv Regensianer, om end Regensens Provst, med saa dyb Forstaaelse og saa fin Sans for det særlige i Emnet har skænket os Regensens Historie gennem 100 Aar.

Otto Bjørneboe.

Fra Regensen.

Lidt her og lidt hist.

Vittig — rammende på mange punkter vil man kunne sige om den artikel, der for et halvt år siden satte een ind i de tre sidste semestres regensliv. En afløbsrende for privat chagrin, hvor forfatteren drager sine regenspolitiske modstandere frem i et mindre fordelagtigt lys (grundet på en massiv måde at tage på hvad man kalder fiduser), vil man også med rette kunne kalde den.

Bølgerne gik højt omkring klokkervalget og den første tid efter. Man opdagede at klokkeren i det foregående semester som brugsmænd sammen med sine revisorer efter endt arbejde havde »fråset frækt ved bordet«. At hans forbrug var betydelig mindre end forgængerens spillede en underordnet rolle. Stormende generalforsamling: montes parturiunt — nascetur ridiculus mus. Nogen tid efter viste denne lille mus sig i form af en lovkommission. »X«, dette spøgelse, som længe havde truet med sin eksistens, blev en realitet: for fremtiden må embedsmændene ingen udgifter have ved revisionerne. De nye love, hvis formål er udtrykt i ovenstående sætning, er dog ikke blevet vedtaget grundet på manglende deltagelse i en generalforsamling desangående.

Var begyndelsen af halvåret uroligt, har resten af det været så meget mere stille. Et par enkelte generalforsamlinger har drøftet et og andet. Således er

telefonordningen blevet kritiseret. En del alvorlige og humoristiske forslag om forbedringer kom frem. Man endte med, at vedtage den gamle ordning med akklamation! Så den, der træder ind i Regensgården, vil stadig, med mellemrum kunne høre den kendte råbende kalden til telefonen.

Af fester kan nævnes slobrokaften med Gunnar Gunnarsson, en musikaften, St. Bededagsballet, Lindefrokosten og »Gedde-ballet«. Provsten blev syg i slutningen af maj og hans helbred tillod ikke at der blev danset og spillet under linden. Efter den sædvanlige middag i læsestuen vandrede derfor alle hen i Admiral Geddes gård, hvor dansen gik til de »små timer«. Og Regensens humør gjorde en fest ud af aftenen som sent vil glemmes.

Inden for foreningerne er der sket stærke forskydninger. Allerede i vinter mistede »Skrap« en del af sit blod, men det er vist næppe årsagen til at den ikke i øjeblikket er den muntre flok af den hostrupske, lidt lyriske, måske forældede type. I »Gamle« finder vi et kraftigt udtryk for det fanden-i-voldske »skidt med det hele« — undtagen »Gamle« — »og det er os«! Nogle mægtige indre omvæltninger har atter gjort »Pip« til den pæne, konservative, aristokratiske forening. At »Uglen« er noget ubestemmelig, kan vel ikke undre nogen, den modtager stadig fyld; men man savner dens »papegøjekor« og ganske særlig dens »intelligensfraktion«.

Værelsesinspektionen har med held holdt indflytterne tilpas nede. Men den har også måttet tage sig lidt af for frejdige elementer inden for exindflytterne. Således indløb klage over en sådan fra en ældre regensianer. Næste nat vågnede sidstnævnte ved at anklagede, bundet til sin divan, blev anbragt i hans værelse.

Til slut en omtale af sidste valg. Det var »fredsvalg«. Men lige til valgaftenen gjorde klokkerkandidaten sig kostbar, så flg. opslag måtte op i porten: »Hundrede personer søger en klokker.« Med akklamation blev stud. jur. Hans Lund valgt, og på samme måde gik det de andre embedsmænd.

I Regensgården ruller flyttevognene ind — den ene efter den anden — og venter ubarmhertigt på at udflytterne skal bryde op:

O, tid af guld, o lif blott tändt
För nöjet och behagen
Då man är ung och är student
Och har fullt opp för dagen.

4. Gang, september 1926.

Nicolai Balle,
Regensens klokker marts-sept. 1926.

Gamle Regensianere.

Supplerende Oplysninger til Biografierne i »Regensianerne 1895 – 1919«.

- Side 16. Egede J. P. L., Læge, Borgmester i Nykjøbing Sj. Død Februar 1926.
- 21. Klingberg Povl. Politimester i Nykjøbing M., August 1926.
- 38. Johansen A. C. J. Direktør for Biologisk Station 1926.
- 40. Nordentoft Benedict. Sognepræst ved St. Nikolai Kirke i Kolding Marts 1926.
- 58. Lassen Aage, Overretssagfører i København. Død 29. Juni 1926.
- 75. Diemer Anders M. Lektor ved Haderslev Katedralskole i Haderslev 1. Oktober 1926.
- 89. Engberg L. J. Sognepræst i Korsør Marts 1926.
- 89. Giud Peder. Sagfører i Aarhus.
- 95. Olivarius Valdemar de Fine. Lektor ved Frederiksberg Gymnasium Oktober 1926.
- 109. Appel Erik. Forpagter Ellehus Domæne pr. Jejsing.
- 110. Bay H. N. Overretssagfører i Give 1926.
- 112. Kiørboe Nic. Statsadvokat i Aalborg. Død 18. Maj 1926.
- 117. Fangel F. K. Kaldskapellan ved Brorsonskirken i København 4. September 1926.
- 122. Kjergaard Sigurd. Professor ved Universitetet Oktober 1926.
- 130. Clausen C. P. Sognepræst for Sværdborg Januar 1926.
- 138. Jørgensen Poul Johannes. Lektor ved Nørre Gymnasium 1. Oktober 1926.
- 143. Hjørland J. J. Sognepræst i Slangerup August 1926.
- 170. Vestergaard Sofus Th. Sognepræst og Skolelærer paa Nyord Juni 1926.
- 171. Folkmar E. O. Overlæge ved Hjørring Amtssygehus 1926.
- 171. Glahn Thorkild. Resid. Kapellan ved Frederiksberg Kirke 24. September 1926.
- 172. Hjortved Jens. Prakt. Læge i Jyderup.
- 176. Hergel Hugo. Fuldmægtig i Udenrigsministeriet 1925.
- 187. Hauge S. M. Sekretær i Københavns Indre Mission 1926.
- 191. Tscherning C. W. Prakt. Læge i Aarhus.
- 198. Sennels C. A. B. Kst. Overlæge ved Øresundshospitalet i Helsingør.
- 204. Pedersen Johannes. Sognepræst for Holbøl i Haderslev Stift 9. April 1926.
- 208. Nielsen Jens. Sognepræst ved St. Lukas Kirke paa Frederiksberg April 1926.
- 209. Nielsen N. Ove. Sognepræst i Nørre Nissum pr. Lemvig. September 1926.
- 213. Lind K. P. A. Landsretssagfører Juli 1926.

- 215. Schiørring G. K. Højesteretssagfører 26. Maj 1926.
- 232. Jensbye Thøger. Landsretssagfører i Viborg.
- 249. Knudsen Helge. Lærer i Rudkøbing 1. September 1926.
- 250. Lyngsøe P. J. Sygehuset i Grenaa.
- 254. Holmstrup Poul. Sognepræst til Haarlev og Himlingøje Januar 1926.
- 261. Lund Hakon. Dr. phil. paa en Afhandling: Studier i Trifenylnmetan-
gruppen, Februar 1926.

Helsingør i Sundtoldstiden

1 4 2 6 — 1 8 5 7.

Ved Subskription inden 15. Maj garanteres
Værkets Pris ikke at **overskride 24 Kr.** Det
store smukke Jubilæumsværk, der kommer i 8 à 10
rigt illustr. Hefter, vil blive den interessanteste
danske Bymonografi, der endnu er fremkommet.

Anbefales enhver historisk interesseret.

Ny Bog af:

Viceprovst, Dr. theol.

O. THUNE JACOBSEN

Før Dogmerne blev til.

Det nye Testaments Kristendom.

208 Sider — Kr. 5,50.

ARNOLD BUSCK,

Kjøbmagergade 49.

Udgivet af *Regensianersamfundet.*

Redigeret af Prokurist *Kristian Müller*, Røddinggade 9. Kbhvn. B. Telf. Vester 5279 x.